

“శాలది బొత్తినట్టుకూరుక లంకాట్లు - గౌర్చాస్తు జలరిసి గుండ్లుక్కు”

“అత్తత ని ఈయ యేవుని యాధుతింతు
చొపగ ని పాడుకునఁ బుట్టి ట్రుటు మండె
మేలుగ తోల మండె చిత్తికగంగ
నెమలి గుండుకు త్తిరంగ భిర్భుంగఁ:”

“రమ్ముగుణాంతు కంబు రిమఁందు”

“శేఖరులింఙ రక్షించు శేఖరులను - రమ్ముకుళింగ కాకర్ల రిమఁంగ”

“శంసకరుంపు తెల్కాస్తు నయుకుంబ - పరపరాన్నఁ లికురుంబ చుముంపాంబ”

“కృష్ణచేష్టిని కేకలటష్టుమఁ - బలేష్వరం ఒక తెఱుంగుపురుకుమ”

“తీగిలప్పుస్తు త్తి కాలవెలమై - బిలసిల్లు విలండు విన్నుకొండ”

“గడ్డి గడ్డిని మండి దొడ్డగ ఠిక్కేత్తా
గడ్డి చెరము జెప్పు కోతిల్లి
ని మొటి చెరము జెప్పు స్థిక్కిల్లి
ంంతింది నెమొటి కుల్లుడా
సుటు డైర్కుయంచే బింసుపిల్లుడా
అయ్యు కంటెన్ను నెగడ్డి మెయియ్యలే
ఠికు కొడ్డుటే రంకేమె యెయియ్యలే”

“చెన్నెరుగ ట్రుట్టుకు ఇపు - కెన్నెలు కన్నియంపు చుంత్తి దేవకస్తుల కోత్తెక్క

అన్నెరులు కలుగుటచే - అన్నె కంయియంతు కెన్నె లారుకు తేర్తెక్క”

“తెలిగొండలకంటి పొపుగు - కెన్నిగిల కంటి తెలుల్లు - ఉపయిగిలకంటి ఎత్తెకు కొండలుతేల్లు”

“తెలిగొండ కంటి తంత్తు కంటి - కిములబ్బు కంటి తల్లి మేలు”

“పుంగాం కొమ్ము సుక్కగు ఎత్తుకట్టులు”

గుఫ్ఫలచేమ మరు - గుండ్లోగు
బండకింద చొచ్చుక్కురుగు - ఎలుగు
రిగునిండ తప్పెట్లు - కుపులు
కణ్ణుల్లిల్లినికి ట్రుట్టుకు అంచులు - తెముకుట్టు

“ పుత్తికి ముల అండ - ములకు పుత్తి అండ ”

నల్లముల అడవులలో ప్రత్యుత్తి - సంస్థుతి

*Forests are reservoirs of water,
lungs of environment*

ప్రత్యుత్తి గురువు - గిలిజనులు, గ్రామీణులు వ్యార్గదర్శకులు

Nature is our teacher - Local people are our guides

అడవులు, లోయలు, బయచ్చు, పీతభూములలో జీవప్రవిధానాలు

అడవులు మంచిన్హిటి గ్రహులు - భూగోళం జ్యాప్తక్ శాలు

నల్లములఅడవులు పులులకు, గోదావరిలోయలు అడవి దున్నలకు (గొర్గెదె), విశాఖబయచ్చు పంటలకు ప్రసిద్ధి. నల్లములలోని సరులలో తేనెపెరలు, సెలలలో వాగులు, గడ్డిబరకలలో దుప్పులు, కణుసులు, రేచుకుక్కలు, పులులు విస్తారం. ఇక్కడ నివసించే చెంచులు ఈ అడవులలో ఆహారం, ఆటలీ ఫలసాయం నేకరించుకుంటూ కొద్దిగా వ్యవసాయం చేస్తున్నారు. వేనం, లొద్ది, గొంది, జొక లతో నిండిన గోదావరి లోయలోని దట్టమైన అడవులలో గిరిజనులు పోదువ్యవసాయం చేస్తుండగా, విశాఖబయచ్చులోని మెట్టు పొలాలలో ఆహార ధాన్యాలతో పాటు పసుపు, పిప్పలి, అల్లం, అనాస వంటి వాణిజ్యపంటలను కూడా పండిస్తున్నారు. పశుపాలన, వ్యవసాయం, అడవుల సమతుల్యత దక్కనీపీరభూమి ప్రత్యేకత. మెట్టుప్రాంతాల్లో గట్టికలప, వర్షపాతం అధికంగాగల ప్రాంతంలో మెత్తనీ కలపగల అడవులున్నాయి.

“గోదావరినదికి మేనెలలో కృష్ణకు జూన్లో పెన్నకు జులైలో ఏరువాక” అనే సామెత ఆయా నదిపరివాహక ప్రాంతాలలో వాన రాకడ, వర్షపాతం అందుకు తగినపంటల అదును తెలియజేస్తుంది. ఇలా ఆయా ప్రాంతాలలో అడవులు, ఆదివాసుల, గ్రామీణుల ప్రత్యేకతలను తెలుసుకోవడానికి ఈ వైవిధ్యాన్ని మలచుకున్న సంస్కృతిని మరింతగా అర్థం చేసుకోవాలి.

కురవ, కట్టువ, సారవ; నరవ, జోక, గుండం, దూకుడు, ఎత్తపోతల, బుగ్గ, పడియ, గోబెలతో నల్లమలలడవులు:

ఆంధ్రప్రదేశ్ మధ్యన ఆరు జిల్లాల్లో మెట్ట ప్రాంతాలకు (గుంటూరు, ప్రకాశం, మహబూబ్‌నగర్, కర్నూలు, కడప, నల్గొండ) తృణకాష్ట జలసమృద్ధి(గడ్డి, కలప, నీరు) సమకూర్చే నల్లమలల మీద ఆధిపత్యానికి ఆనాటి పాలకులు తీవ్రంగా పోటిపడ్డారు. ఓడిపోయిన రాజులు ఈ అడవులలో తలదాచకుని బలం పుంజుకున్నాక తిరిగి దాడులు చేసేవారు. తమ శత్రువుల జాడ తెలుసుకోవడానికి ఆంధ్రదేశాన్ని పాలించిన రాజులందరూ సాంస్కృతిక విధానాలను ప్రోత్సహించారు. ‘చెంచుమలచూర కార’ అని బిరుదులు ధరించారు.

సంప్రదాయం - తిరుగుబాటు

శాతవాహనులు క్రీ.శ మొదటి శతాబ్దాలలో పలనాడులోగల నాగార్జున కొండచుట్టూ శ్రీపర్వత సంఘారామాన్ని అభివృద్ధిచేసి బోధ్యమత ప్రచారాన్ని ప్రోత్సహించారు. ఒక దళితుడు పూర్వకుంభ శిల్పాన్ని మహాబోధికి అంకితం చేశాడు. బోధ్యల ప్రభావం తగ్గాక శైవులు మరో శ్రీపర్వతం/శ్రీశైలం చేరుకోవడానికి 8 సడకదారులేర్పరచి వాటివెంట గుట్ట, గోపురాలు, చెరువులు, బావులు తప్పించి వ్యవసాయం అభివృద్ధి చేశారు. బోధ్యనాగార్జునునికి దీటుగా సిద్ధనాగార్జునుడు దిండి, కృష్ణనది సంగమంలో ఇణ్ణాకులసాయంతో ఏలేశ్వరంలో కామేశ్వరీక్షేత్రాన్ని శ్రీతైలానికి వైరుతి ముఖద్వారంగా తీర్చిదిద్దాడు. ‘సిద్ధపటం దక్షిణమఖద్వారం. ఇలా సిద్ధులను, స్వర్ణయోగులను, మూలికావైయ్యులను నల్లమలలు ఆకర్షించసాగాయి. లోతువాగు, ఎవ్రవాగులు గుండ్రకమ్మలో కలిసే సురభేశ్వరం ఉపముఖ ద్వారం. అమరాబాదు విష్ణుకుండినుల రాజధాని. దగ్గరలో లక్ష్మీపురంలో నవనరసింహోలయాలు, ఉమామహేశ్వరంలో నవలింగాలు పశ్చిమచాళుక్యుల నాటివి. అలంపురంలో నవబ్రహ్మలయాలు, నల్లమల అంకాలమ్మ, ఎరుకల నాంచారమ్మ, కోటునత్తమ్మ, మంత నాలమ్మ, గన్నికలు(జలకస్యులు), బయన్న, కాటమరాజు, పోతురాజు - వీరంతా కొండ, కోన, చెట్టు, పుట్ట, చెరువులు కాపాడే గ్రామదేవతలు. గోసంగివీరులు బీర్చుడు, చెన్నప్ప కాటమరాజుకు బాసటగా నిలబడి వీరమరణం పొందారు. వారి సంతానం కొమ్ములవారు యాదవ వీరగాథలను గానం చేస్తుంటారు.

“నొగర్చుమహికి నకుపుటింక - వోశర్లుయో శెన్ను నింపిని కారంటుపి అంకపుమ కొఱిసి - గుత్తికొండ చెలస్తాకంలోను మత్తు లివు పెప్పుయ్యుకు తెప్ప”

“ఉపు గోంగార చౌరుకూత్తు - ప్రతిపి తైడుల పుంకటిగాబిక ఏప్పగాక ఏబి కొరలతోని - సామల బువ్వెరిమరిష్టప్పెలు”

“కట్టమిన రెంపు జిఫ్ప రేగుల్లు
అవిల్లు కొన్నియిల అల్ల నేరేళ్లు
అల్లించి చెప్ప అల్లించేళ్లు
అల్లించేళ్లు కింక నల్లు చెలవు
చుట్టి చెలవు కాంక నల్లరిగింక”

“నల్లకొండల నడువు ల్రతికేపి సోకి
షయన్న యేసిన ధణ్ణి తేరేబు
ఇంతశుంట నూలక్కు శరువేళ్ల తాగరు
సంస్క్రిత నల్లంచు లంజె తేటంచు
కంకనోలు కర్కంచు కంబి చేడంచు”

“కోయలుకుంట్లీ గుట్టలెంటి
మందేరా కొప్పలెంటి
గురు మెక్కల్లిక్కి మంతిష్ఠికి గుండె బిగులు
సరుకెల నర్సింహ్ రెడ్డి
ని దారుతను కులింపు రెడ్డి కుర్సింహ్ రెడ్డి”

అణవలో ఆంశోతు రంకెప్పేంబి - గొడ్డలి

అణవలో లక్ష్మున్న ఆచుతోంబి - సాలిపు

అస్సంకి చేలో తీంపలేంబి - ల్రష్టుగొపుగు

ఆటాల్లిన తెన్నుపుష్టలు తేలిపుతున్నెంటి - లెలక్కుయులు

ఆటాల్లిన లర్కైల్లారు కొణక్కు తేలిపుతున్నెంటి - ఇంతకాయలు

అరచెయ్యంతట్టుం అర్కైల్లారుగులు, గిల్కాక సింహాలక్కాక తుంకాక - తేప్పల్లు

సుధి - నాట్యంలో నీర్మిలు

నల్లమల్లిపుల తెల్లవేరేశాప్ప
అంబటిలకే నీవులై అగ్గి కులించు

పుండ్రాపు నందికాండ నీడల్లో కొండ వెలుల్లో

పుల్లగాళి ఒళ్ళు మరిపి నిములంచు అలసి నిములంచు

॥ నమ గన్న నే తల్లి రియులస్తికు రతనెల నీకు

తమితెల్ల తరుగా గనులున్న నీకు గనులున్న నీకు ॥

“చెంచుల అహోఽపల్ప శ్రీనారసింహాషు”

“స్వాధీనుభవరులు ఇందిల చెంచులెల్ల”

“మా కాంక్ష లీడ్రెస్ - మాచెట్ చెణ్ణ”

...గౌరణి తంకన్న

...ఉర్ధ్వమూచార్య

...షిక్కున

...పల్మాచీవిరభారతం, శ్రీనాథు

లే మలములి నమ బికరమతిగితే - తిమ్మా చెంచులు లోకులకు తలుగాకులకు”

...నీష్ఠయ్య

“చత్ర స్వాతిలోన చెలరేగి పాయేవు ఎంత శార్యమే - సుంట్లకమ్మ”

ఉబగస్తిలో ఉబుకు బల్చిని - కోగస్తిలో కుఱజ బల్చిని

అంతప్పితి టగుళ్ళలో ఉంచుంది - తేనెరట్లు

ఏట్లో ఒరకం పాయి పొంగు - పుట్టుకొక్కులు

కొక్కుకొక్కులు నంగణి కుష్టులు - తెలక్కుములు

కామగచెట్టు త్రానీనట్టుకు ఉసిళ్ళకు కాళ్ళువ్యాయ

రేలచెట్టు త్రానీనట్టుకు రెక్కలు కస్తాయ

విగిత్రానీనట్టుకు బండలపై ఎగురుతియి - ఉపిళ్ళు

ఇందిలు త్రానీనట్టుకు కాముతమ్మత (పించాళ)

విత్తానీనట్టుకు ఉపిళ్ళ తట్టలే (త్తికణం)

ఎత్తుబులు టగిలినట్టుకు కాముతమ్మత (తొలకం) - తేనెలు

...చెంచుల నేములు

వెలుగోడుకోటకు యాచమనాయిడి కోడళ్ళందరూ తమ బిడ్డతో బలి అయినారు. సంతానం లేని ఆఖరి కోడలు ఒక దళితులబిడ్డ యాచస్తుతో బలి అయినది. అతని పేరు చేర్చుకున్న వెలుగోటివారు ఆ కుటుంబాలకు మనుసలు చెలిస్తారు. శివుడు పరదైవంగా శీశైలం కేంద్రంగా కులరహిత సమాజాన్ని అల్లమ ప్రభువు, అక్కమహాదేవి, బసవేశ్వరుడు; బ్రహ్మానాయుడు అదే ఆశయంతో దళితులను చేరదీసి ‘చాపకూటికుడుపు’ పేరుతో చెన్నకేశవ దేవాలయాల కేంద్రంగా వైష్ణవభక్తికి నాంది పలికాడు. వైష్ణవులు మరోఅడుగు ముందుకేసి అహోబీలాన్ని నరసింహస్వామి కొలువుగా మార్చడమే కాదు చెంచులక్ష్మిని ఆ స్వామికి దేవేరినిచేసి అటవీప్రాంతాలన్నిటా నరసింహస్వామి క్షేత్రాలను వ్యాప్తిచేశారు.

గీటివీసీరులు

నాటి పాలకుల మతరాజీకీయాలు ఎలా వున్నా, వారు సహజవనరుల అభివృద్ధికి ఎంతో కృషిచేశారు. గుండ్కమ్ముమీద గజపతులు అభివృద్ధి చేసిన కంబంచెరువు ఆసియా ఖండంలోనే పెద్దమానవనిర్మిత జలాశయం. మోటుపల్లి ఒకనాడు అంతర్జాతీయంగా ప్రసిద్ధిచెందిన ఓడరేవు.

కలసపాడు, రాచెరువు, పెండ్లిపల్లి, పిడుగుపల్లి, అక్కసెట్టిపల్లి, చింతపల్లి చెరువుల మీదుగా సగిలేరు ప్రవహిస్తూ చరిత్రప్రసిద్ధమైన పోరుమామిళ్ళచెరువును నింపుతూ పెన్నలో కలుస్తుంది.

అహోబిలంలో పుట్టిన భవనాశి-సంగమేశ్వరంలో, దిండినది-వీలేశ్వరంలో, కృష్ణసదిలో కలుష్టన్నాయి. రాళ్ళవాగు, బొమ్మలాపురం తరువాత అంతర్వ్యహినిగా మారింది. ఇంకా అనేక (మహనంది) బుగ్గలు, వాగులు, దొనలు రాయలసీమకు ప్రత్యేకం. వాగుల పక్కన దొరువు బావులు అంతరగంగగా పేరు పొందాయి. తెలుగురాయనిచెరువు, మంతనాలచెరువు, సిద్ధపురంచెరువు, పెద్దచెరువు, రుఘులచెరువు, భీమరాయని చెరువు మొదలైనవి పరిమాణంలో చిన్నపైనా నాటి ప్రజలను వ్యవసాయంవైపు మళ్ళీంచి అహరభద్రత కల్పించడంలో ప్రముఖపాత్ర వహించాయి. మనుమనిధి(నెల్లారు) కాటమరాజు(కనిగిరి) పుల్లరితగవు పెరిగి పంచలింగాల కొండవద్ద కత్తలు దూశారు. పెదారవీడు మండలంలో “కాటమరాజు కళ్ళి(జాతర) కాసేపు చూసినా చాలు”నట. ఒంగోలు ఎద్దులకు ప్రపంచ ప్రసిద్ధి. ఆ పోగురుబోతు ఆబోతులను ఆడించేవారు తర్వాపాడు మండలంలో గంగిరెద్దులవాళ్ళే. అడవులు, వ్యవసాయం, పశుపాలన, నీటివనరులు, మూలికావైద్యం; అభివృద్ధి ఇలా నల్లమలలో నలుదిశలా పర్వాపరణ పరిమితులకు అనుగుణంగా అభివృద్ధి సాగింది. మార్కాపురంతాలూకాలో చెన్నకేశవస్వామి స్తంభాలచూరు, వెంకటాద్రిపాలంలో గాలిగోపురం, ఎర్కొండపాలం మిల్లంపల్లిలో వేంగోపాలస్వామి శిల్పాలు, రాజబండ, బొమ్మలాపురం పడుచులు, ఆరవీటిబావి నీళ్ళు, త్రిపురాంతకంలో బలిపీరం - ఇలా అడుగడుగునా ఎన్నో స్థానిక విశేషాలున్నాయి.

నేడు ప్రధానపట్టణాలు నందికొట్టారు వేరుశెనగ నూనెమిల్లులు, ఆల్లగడ్డ శిల్పకళ, ప్రాచ్ఛుటూరులో పప్పుశెనగ, ఆత్మకూరులో రవాణారంగం, నంద్యాల ప్లాస్టిక్ పరిశ్రమ, గిర్దలారు ఎర్చండనం, కంబం టొమాటో, వర్ధీనియా పొగాకు, మార్కాపురం పలకలపరిశ్రమ, పప్పు, పత్తి మిల్లులు, దోర్కాల వైటబర్లీ పొగాకులకు మార్చెటుకాగా, అన్ని ప్రాంతాల్లో కొర, వరిగ, సజ్జ, రాగి, పత్తి, మిర్చి వంటి మెట్టపంటలు పండుతున్నాయి.

చేరితు

చెంచులను చంపిన వాసిరెడ్డి వెంకటాద్రినాయునికి ఆహారం తేళ్ళు, పాములుగా కనిపించేదట. ఆ పాపవిముక్కికి ఆయన 108 శివాలయాలు కట్టించాడు. బ్రిటిష్ వారికెదురు తిరిగిన ఉయ్యాలవాడ నరసింహెరెడ్డి నల్లమలలో దుర్గాలనుండే పోరాటంచేశాడు. సైనిక బలగాల, కలప తరలింపుకు బళ్ళారి-గుంటూరురైల్చేత్తెను వేశారు. కోటులన్నీ ధ్వంసం చేసారు.

నల్లమలలో నదులు

రాయలసీమకు ఉత్తరదిగ్గాగమున ఎర్కమలలు, వెలుగొండలు నల్లమలలు అను పర్వతశ్రేణులు గలవు. వీని యందలి ముఖ్యనదులు కృష్ణ, తుంగభద్ర. కృష్ణసది మైసూరురాష్ట్రములో కొంతదూరము ప్రవహించి నందికొట్టారు, మార్కాపురం తాలూకాలో ఉత్తర పొలిమేరచుట్టి గుంటూరు మండలమును జేరుచున్నది. గుండ్రకమ్మ, దాని ఉపనదులు రాళ్ళవాగు, తీగలేరు, కండ్రేరు, దువ్వలేరు. ఈ నదులన్నియు నల్లమలలో నావిర్పించినవి.

గుండ్రకమ్మనది గుండ్రిలైప్పుశ్వరమువద్ద ఆవిర్భవించి, జంపలేరు, ఎనుమలేరు అను ఉపనదులను జేర్పుకొని, కంబముగ్రామమును జాట్టుకొనివచ్చి, ఉత్తరాభిముఖమై పూర్వదిశకు ప్రవహించునప్పుడు వెలిగొండ లడ్డుపపుటచే, పొదిలితాలూకా పశ్చిమ యెల్లయైదర్చి డివిజన్కు నైబుతిదిక్కుగా నేర్చి, మార్కాపురము తాలూకాలో నలుబదిమైళ్ళు ప్రవహించి, గుంటూరుజిల్లాలోని వినుకొండకు పదిమైళ్ళు దూరమునున్న ముఖ్యదివరము సమీపమున తూర్పుదిక్కుగా తిరిగి, మరల ద్వాణిదిక్కె ఒంగోలుతాలూకా గుండా ప్రవహించి పెద్దదేవరంపాడువద్ద సముద్రమును గలియుచున్నది.

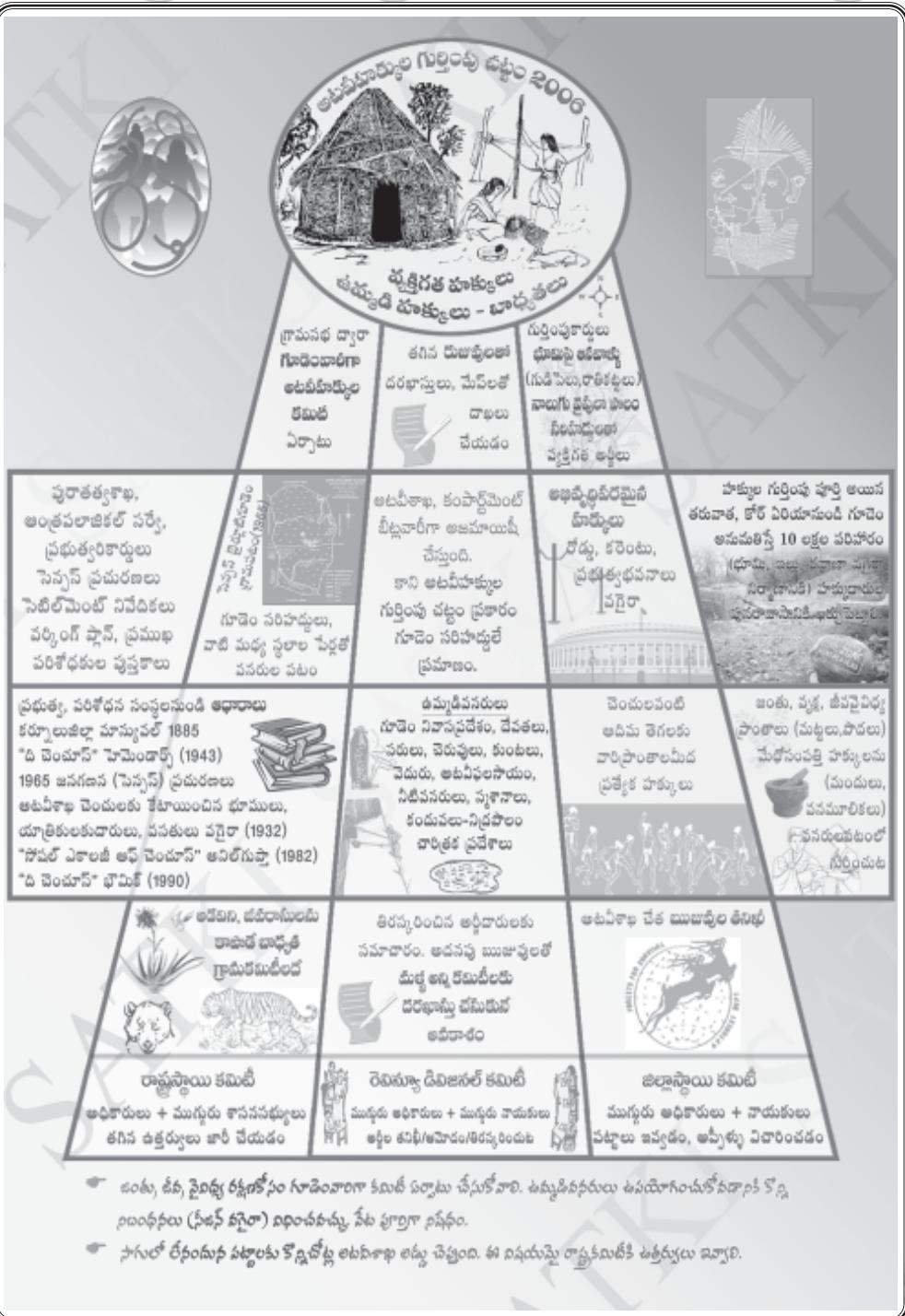
సాగిలేరు, భవనాశి యను చిన్ననదులు నల్లమలలోనే జన్మించి, సాగిలేరు పెన్నానదిలోను, భవనాశి-సిద్ధాపురం, ఆత్మకూరు, పెంటకోటు, జాటుయా గ్రామములగుండా ప్రవహించి సంగమేశ్వరము వద్ద కృష్ణసదిలోను గలియుచున్నవి. ఈ చిన్ననదులు జేపనదులు కావు. వర్షకాలమున మాత్రము కొడ్దికాలము నీరు ప్రవహించును.

మహబుబ్ నగర్జిల్లాలో దిండినది, కల్వకుర్చి అచ్చంపేట తాలూకాలలో ప్రవహించి కృష్ణసది ఉత్తరమున గలియుచున్నది.

గుంటూరుజిల్లాలో కృష్ణసది ఉత్తర, తూర్పుదిక్కులచుట్టి దాదాపు ఎన్బైమైళ్ళు ప్రవహించుచున్నది. నాగులేరు, చంద్రవంక చిన్ననదులు.

కడపజిల్లాలో వెలిగొండలు, పాలకొండలు ముఖ్యమైన పర్వతశ్రేణులు. కడప, నెల్లూరుజిల్లాలను వెలిగొండలు వేరుచేయుచున్నవి. పాలకొండలు పశ్చిమ, ఉత్తర భాగమున వ్యాపించి రెండు చీలిక్కల శేషాచలముకొండలు, నల్లమలకొండలను పేర్కచే పిలువబడుచున్నవి.

నల్లమలలో కనుమలు: మంతనాలమ్మకనుమ, వెలుగోటికనుమ, నందికనుమ, జ్యోతికనుమ, దాపల్లికనుమ, కాకులకనుమ.

ఎదురుతిగిన మండ్లబెగాడిని తుమ్మలబయలులో కాల్పింపారు. పల్నాడు తాలుకాలో చెంచుపాలెగాడు రామనాయకుని ఉరితీశారు. కన్నెగంటి హనుమంతు బలిదానం, పల్నాడు పుల్లరి సత్యాగ్రహంలో ప్రముఖ సంఘటన. బ్రిటిష్ హాయాంలో శాంతి భద్రతలు ఏర్పడి రవాణా సౌకర్యాలు మెరుగైనాయి. కానీ పర్యావరణ పరిమితులను లెక్కచేయని అభివృద్ధి ప్రారంభమైంది.

గతించిన స్వార్థి

ఇదంతా గతం. నాటి సాంస్కృతిక స్వార్థి నేడు లోపించింది. చెంచులకు మనుషణి ఆదరణ, ఉపాధిలేదు. దేవాలయాల్లో బలహీనవర్గాలకుగల మర్యాదలు కనుమరుగవుతున్నాయి. వారి గురువులు జంగాలు, సాత్తులు, దాసరులు, గొల్లసుఢ్యలు తగిన గౌరవం లేనందువల్ల వేరే వృత్తులు చూసుకుంటున్నారు. మార్యాపురంలో తమ అభిమాన దైవం చెన్నేకేశవునికి దళితులు దూరమైనారు. జాతరలు బ్రహ్మండంగా జరుగుతున్నాయిగాని ఆ ఉత్సాహం తాత్కాలికం కావడంవల్ల సమాజాన్ని ఈనాటి విలువలకు అనుగుణంగా మలుపు తిప్పలేకపోతున్నాయి. బ్రహ్మనాయుడు, బ్రహ్మంగారు, ఖండపేశరుడు మళ్ళీవచి విపవశంభం పూరించాలని బిడుగుపజలు కోరుకుంటున్నారు.

‘గుతికొండ బిలస్సనంలో’ - మత్తునిదు |బహుయ్యను లేప’ -కోలాటం పాట

కరువు కణికలు స్తుతముల

పుస్తక బదులు యంత్రాలు, రసాయనిక ఎరువులు, పురుగుమండుల వాడకం పెరిగింది. పోటీపడి నుఱులు కట్టుకుంటున్నాం అవి నింపే నీటివనరులు మాత్రం అంతరించిపోతున్నాయి. ఎంతో లోతుకు నున్నా భూగర్భజలల జాడ చిక్కడంలేదు. లీషైలం జలవిద్యుత్ ప్రాజెక్టు రోడ్డు రావడంతో నడకదారుల్లో త్రికులు తగ్గారు, కాని వలసలు పెరిగాయి. ఒకనాడు 10,416.76 చ.కి.మీ.లలో విస్తరించిన మంలలో అదవులు సంవత్సరానికి సగటున 0.930 చ.కి.మీల చొప్పున నశిస్తున్నాయి. చుట్టూ మెట్టుప్రాంతాలో కరువు పెరుగుతుంది. 1867లో పులులను చంపడానికి బహుమతులు ఇస్తే, పులులరక్షణకు, వాటి జాడకనిపెట్టడానికి ఖర్చుపెడుతున్నాం. ఒకనాడు నడకదారిలో యాత్రికులకు మం చేస్తూ చెంచులు మిరాసి వసూలు చేసుకునేవారు. అదవిజంతువులనుండి పంటలకు కాపలా నందుకు వారికి రైతులు మిరాసి ఇచ్చేవారు. ఇప్పుడు ఆ సంబంధాలు అంతరించాయి. ప్రముఖ సంహక్తిత్రం ఉరవకొండలో చెంచులక్కి కర్కలాణం జోగిని సంపదాయంలో భాగమంది.

ఒకవక్కన అభయారణ్యంలోకి వలసలను అరికట్టలేని ప్రభుత్వం, చెంచులను కాలనీలు, పునరావసంపేరిట రోడ్సుమీదకు తెచ్చి పడేస్తుంది. వారు రోడ్సుమీద బతకలేక, అడవిత్వ వేరే దిక్కులేక నశించిపోతున్నారు. సహజవనరులు జీవవైవిధ్య పరిరక్షణకోసం 3568.09 చ.కి.మీలు అభయారణ్యంగా, పులులు, బట్టమేకల రిజర్వ్సుగా ప్రకటించారు. చెంచులకోసం గిరిజనాభివృద్ధిసంస్థ ఏర్పాటు చేశారు.

కానీ నేడు పర్యావరణం పరిమితులను పట్టించుకోవడంలేదు. నల్లమల పరిరక్షణకు ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలు సరిగా అమలు చేసుకోవడంతో పాటు, చైతన్యవంతమైన ప్రజాఉద్యమం ఈనాటి అవసరం. ప్రపంచవ్యాప్తంగా జీవవైవిధ్యరక్షణకు జరుగుతున్న ప్రయత్నాలను తెలుసుకుని సుస్థిరమైన బతుకు తెరువులదారి పట్టాలి.

తమతమ ప్రాంతాలలో వనరులు కాపాడుతూ స్థానికప్రజలు అభివృద్ధి పొందుతున్న కొన్ని ఉదాహరణలు:

- ఆప్రైకాఖండంలోని జింబాబ్వేదేశంలో కాంవ్హైర్ (నెగడుబన) అనే ఏనుగుల అభయారణ్యం అక్కడ తెగల రక్షణలో అభివృద్ధి చెందుతున్నది. ఏనుగుల పెంపకం, అమృకం, దంతాలవ్యాపారం, పర్యాటకరంగాన్ని అక్కడి అదివాసులే నిర్వహిస్తున్నారు.
- నేపాల్లోని ఎవరెస్ట్ పర్వతం, ఇతర శిఖరాల చుట్టూ పర్యాటక పరిశ్రమను అక్కడి పెర్మాటెగ వారే చూసుకుంటున్నారు.
- ఫసిఫిక్ సముద్రంలోగల కోస్టారికా ద్వీపంలో జీవ వైవిధ్యం గ్రంథస్థం చేయడానికి, మెర్కు అనే మందుల కంపెనీ నిధులు సమకూర్చింది. పారశాలచదువుగల యువకులకు శిక్షణానిచ్చి ఆ దేశప్రభుత్వం ఈ కార్యక్రమం నిర్వహించింది.
- ఎంతోమంది గిరిజన యువకులు విలువిద్య పోటీలలో కళాప్రదర్శనలలో రాణిస్తున్నారు.
- కేరళలో కానితెగ వారికి తెలిసిన ‘ఆరోగ్యపాచా’ మొక్కలతో శాస్త్రజ్ఞులు ‘జీవని’ అనే బలవర్ధక ఔషధం తయారుచేసి, ఆ ఔషధం అమృకంలో ఆ తెగకు వాటా ఇస్తున్నారు.
- చెన్నెలో పాములు పట్టుకునే ఇరుల తెగవారు ఒక సహకార సంఘంగా ఏర్పడి పాములవిషం పిండి అమ్ముతున్నారు.

7. గుజరాత్లో స్వాధ్యాయ సంప్రదాయం భాషీ అవుతున్న భూగర్జుజలాలను నింపడం ఉద్యమంగా చేపట్టింది.

8. చూరుద్వారా వచ్చే వానసీటిని మంచినీరుగా నిల్వ చేసుకునే పద్ధతులు మళ్ళీ ప్రచారంలోకి పశ్చున్నాయి.

9. కీటిస్తున్న భూముల్లో వాటర్ షెడ్ (అరగాటి) అభివృద్ధి, ప్రత్యామ్మాయ ఇంధనాలు, సేంద్రియ వ్యవసాయం, చెట్లు నాటడం, మెట్ల పంటలవైపు మళ్ళీ ముందుముందు తప్పని సరి.

10. వీటికి తగ్గట్టు భూగర్జుజలాల పరిధి, వాటర్షెడ్ (అరగాటి)లో నీటిలభ్యత, వాతావరణం పరిశీలన కేంద్రాల ఏర్పాటు పారశాలలో బోధించాలి.

వేసరులపై పొక్కులు పొందే అవకాశాలు

గిరిజనులు తరతరాలుగా వాడుకుంటున్న వనరులపై వారి హక్కును గుర్తిస్తూ అటవీహక్కుల చట్టం 2006లో వచ్చింది. ఈ వనరులను గుర్తించే గ్రామపట్టాలను చెంచు సమగ్రిగిజనాభివృద్ధి సంస్థ తయారు చేయించింది.

అడవులలో, ప్రభుత్వ భూములలో వన్యప్రాణి నివాసాలను “కన్వర్సేపన్ రిజర్సులు”, సమాజం ఉపయోగం కోసం “కమ్యూనిటీ రిజర్స్”లను వన్యప్రాణి రక్షణచట్టం గుర్తిస్తుంది. జీవవైవిధ్యచట్టం 2002 ప్రత్యేకతగల స్థలాలను “బయోడైవర్సిటీ రిజర్సు”గా గుర్తిస్తుంది. గ్రామసభ, గ్రామ పంచాయితీలు ఈ ప్రదేశాలను గుర్తించి అటవీశాఖకు, రాష్ట్రజీవవైవిధ్య బోర్డుకు ప్రతిపాదనలు పంపవచ్చు. ఈ ప్రదేశాలను రక్షించుకోడానికి, వాటిమీద మేధోసంపత్తి హక్కులు పొందడానికి పర్యాటక కేంద్రాలను నిర్వహించుకుని ఆదాయం పొందే హక్కు గ్రామసభలదే.

జీవవైవిధ్య వారసత్వం

పాటలు, కథలు, పొడువుకథలు, స్థలాల పేర్లు, పండుగలు, ఆచారాలు, మందుమాకులు ఇలా వీటన్నింటిలోగల క్రమాన్ని, విజ్ఞానాన్ని, ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న అనుభవాలను గమనిస్తూ మన తరతరాల విజ్ఞానాన్ని, మనప్రాంతంమీద హక్కులకు, మన వనరుల అభివృద్ధికి, ఉపాధికి ఆధారం చేసుకోవాలి. ఎదిగేతరంలో ఈ ఆలోచన పెంచేదే “నల్లమలలో ప్రకృతి-సంస్కృతి” ప్రచార కార్యక్రమం.